

Αριθμός 1111/2023

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Σεπτεμβρίου 2021, με την εξής σύνθεση: Αικατερίνη Χριστοφορίδου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος, Χρήστος Ντουχάνης, Ρωζάνη Γιαννουλάτου, Σύμβουλοι, Χρήστος Παπανικολάου, Μαρία-Ελένη Παπαδημήτρη, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δημητρία Τετράδη, Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 2 Μαΐου 2017 αίτηση:

των: 1. αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ», που εδρεύει στο Βόλο (Λευκάδος 46), η οποία δεν παρέστη, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο και 2. σωματείου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΔΙΚΤΥΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ», που εδρεύει στο Βόλο (Ανθίμου Γαζή 216 -Άγιος Κωνσταντίνος Άναυρος), το οποίο με την από 14 Σεπτεμβρίου 2021 έγγραφη δήλωση του πληρεξουσίου του δικηγόρου Δήμου Νικόπουλου (Α.Μ. 1042 Δ.Σ. Θεσσαλονίκης), παραιτείται από το δικόγραφο της κρινόμενης αίτησης,

κατά του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο οποίος παρέστη με την Σωτηρία Κοσμά, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά της παρεμβαίνουσας ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Ανώνυμη Γενική Εταιρία Τσιμέντων Ηρακλής», και τον διακριτικό τίτλο «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ», που εδρεύει στην Παιανία Αττικής (19,3 χλμ. Λεωφόρου Μαρκοπούλου), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Άγγελο Χασαπόπουλο (Α.Μ. 31417), που τον διόρισε με πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 9999/24.02.2017 απόφαση της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Παρέδρου Χρήστου Παπανικολάου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της παρεμβαίνουσας εταιρείας και την αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (κωδικός πληρωμής ηλεκτρονικού παραβόλου 131917579957 0627 0045/2017).

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, όπως συμπληρώθηκε με το από 4.11.2019 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφασης της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ) με τίτλο «Τροποποίηση της υπ' αρ. 184437/10.01.2014 Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων, για το σύνολο των εγκαταστάσεων του εργοστασίου παραγωγής τσιμέντου της εταιρείας «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ» που λειτουργεί στο 5° χλμ. Βόλου - Αγριάς, του Ν. Μαγνησίας».

3. Επειδή, το δεύτερο των αιτούντων σωματείο παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αιτήσεως με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του στο ακροατήριο. Επομένως, ως προς αυτό η δίκη πρέπει να κηρυχθεί κατηργημένη κατ' άρθρο 30 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α' 8).

4. Επειδή, μετά την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως εκδόθηκε η ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/35842/2058/29.4.2021 απόφαση του Γενικού Διευθυντή Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ με τίτλο: «Τροποποίηση της υπ' αρ. 184437/10-01-2014 Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) του εργοστασίου παραγωγής τσιμέντου της εταιρείας ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ που λειτουργεί στο 5ο χλμ Βόλου – Αγριάς του Ν. Μαγνησίας». Με την απόφαση αυτή, η οποία εκδόθηκε με τη διαδικασία του άρθρου 6 του ν. 4014/2011 και θεωρήθηκε από τη Διοίκηση ως μη ουσιώδης τροποποίηση των περιβαλλοντικών όρων, τροποποιήθηκε η ΑΕΠΟ του έργου ως προς: 1. Τη χρήση συγκεκριμένων εναλλακτικών πρώτων υλών. 2. Την παραλαβή και αποθήκευση συσκευασμένων σε δεμάτια SRF/RDF με containers. 3. Την παραλαβή SRF/RDF με πλοία με συχνότητα έως 5 φορτία ανά μήνα. 5. Την εγκατάσταση συστήματος CI by pass (απομάστευση χλωρίου), συνολικής κινητηρίας ισχύος 1.170kW. 6. Την εγκατάσταση συστήματος αποθήκευσης και τροφοδοσίας θεικού σιδήρου ισχύος 30kW. Στην ίδια απόφαση, εξάλλου, αναφέρεται ότι «κατά τα λοιπά ισχύουν τα οριζόμενα στην υπ' αρ. πρωτ. 184437/10-01-2014 Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων του εργοστασίου, όπως τροποποιημένη ισχύει». Υπό τα δεδομένα αυτά, η νεότερη ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/ 35842/2058/29.4.2021 απόφαση επιφέρει σημειακές τροποποιήσεις στις προηγούμενες αποφάσεις περιβαλλοντικής αδειοδότησης του έργου και ως εκ τούτου δεν αντικαθιστά την αρχική 184437/10.1.2014 ΑΕΠΟ του έργου όπως τροποποιήθηκε με την προσβαλλόμενη υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφαση, ενώ, εξάλλου, δεν περιλαμβάνει ρήτρα κατάργησης των ως άνω αποφάσεων. Επομένως, δεν τίθεται εν προκειμένω ζήτημα κατάργησης δίκης λόγω λήξης ισχύος της υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφασης η δε ως άνω νεότερη πράξη πρέπει να θεωρηθεί ως συναφής και συμπροσβαλλόμενη (ΣτΕ 1343/2019, 1808/2018).

5. Επειδή, με αυτά τα δεδομένα δεν τυγχάνει, εν προκειμένω, εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 32 παρ. 3 του π.δ. 18/1989 και, ως εκ τούτου, το υποβληθέν από τους αιτούντες, με αίτημα τη συνέχιση της δίκης, από 9.6.2021 δικόγραφο υπό τον τίτλο «νέοι λόγοι ακύρωσης του άρθρου 32 παρ. 3 του π.δ. 18/1989», με το οποίο ζητείται η ακύρωση της ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/35842/2058/29.4.2021 απόφασης του Γενικού Διευθυντή Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ, πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί δικόγραφο προσθέτων λόγων (πρβλ. ΣτΕ 1343/2019).

6. Επειδή, η πρώτη των αιτούντων, αστική εταιρία, η οποία έχει ως καταστατικό σκοπό, πλην άλλων, την προστασία του περιβάλλοντος και την περιβαλλοντική αναβάθμιση του τόπου και της ποιότητας ζωής των κατοίκων του Ν. Μαγνησίας και η οποία ισχυρίζεται ότι το φυσικό περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής υποβαθμίζεται με την εφαρμογή των επίδικων περιβαλλοντικών όρων, με έννομο συμφέρον ασκεί την υπό κρίση αίτηση (πρβλ. ΣτΕ 2540/2005, 2753, 2758/1994 Ολομ.).

7. Επειδή, με έννομο συμφέρον και παραδεκτός εν γένει παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης η εταιρεία «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ».

8. Επειδή, στο άρθρο 6 του ν. 4014/2011 (Α' 209), όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 4 του ν. 4685/2020 (Α' 92/7.5.2020) κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφασης, οριζόταν ότι για την τροποποίηση ΑΕΠΟ υποβάλλεται στην αρμόδια περιβαλλοντική αρχή Φάκελος Τροποποίησης ΑΕΠΟ. Μετά την υποβολή του Φακέλου Τροποποίησης ΑΕΠΟ η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή ελέγχει την τυπική πληρότητα αυτού και εφόσον ο φάκελος κριθεί επαρκής, τον αποστέλλει στο οικείο Περιφερειακό Συμβούλιο για δημοσιοποίηση στο πλαίσιο της ενημέρωσης του κοινού, χωρίς όμως να απαιτείται σχετική διαδικασία διαβούλευσης. Ακολούθως, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή αξιολογεί τον ως άνω υποβληθέντα φάκελο και αποφαινεται είτε ότι λόγω των διαφοροποιήσεων επέρχεται ουσιαστική μεταβολή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία του έργου ή της δραστηριότητας, οπότε απαιτείται η υποβολή νέας ΜΠΕ, είτε ότι δεν επέρχεται ουσιαστική μεταβολή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία του έργου ή της δραστηριότητας, οπότε εκδίδει νέα τροποποιημένη ΑΕΠΟ ή απόφαση περί μη τροποποίησης της ΑΕΠΟ, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία εκσυγχρονισμού, επέκτασης, βελτίωσης ή τροποποίησης του έργου ή της δραστηριότητας και τις ισχύουσες γενικές προδιαγραφές, όρους και περιορισμούς που προβλέπονται από τις οικείες

διατάξεις. Όπως έχει κριθεί (βλ. ΣτΕ 2050/2021, 2924/2020, 1850/2020, 1658/2018 κ.ά.), από τις διατάξεις αυτές του ν. 4014/2011 συνάγεται ότι για την τροποποίηση έργου της πρώτης ή της δεύτερης κατηγορίας, για το οποίο έχει ήδη εκδοθεί σχετική πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, δεν απαιτείται, καταρχήν, η τήρηση της διαδικασίας που προβλέπεται στον νόμο για την αρχική έγκριση περιβαλλοντικών όρων, με τη σύνταξη και υποβολή νέας μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, εφόσον, κατά την αιτιολογημένη κρίση της Διοίκησης, από την τροποποίηση δεν επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τις επιπτώσεις του έργου στο περιβάλλον ούτε παρατηρούνται ουσιώδεις μεταβολές των δεδομένων επί των οποίων στηρίχθηκε η αρχική έγκριση περιβαλλοντικών όρων. Η σχετική κρίση της Διοίκησης, η οποία αρκεί να προκύπτει από την αιτιολογία της απόφασης περί τροποποίησης των περιβαλλοντικών όρων, χωρίς να απαιτείται έκδοση ιδιαίτερης πράξης, πρέπει να στηρίζεται σε πρόσφορα στοιχεία και κριτήρια, αναγόμενα (α) στον σχεδιασμό, την εξέλιξη και τη λειτουργία του έργου, (β) στην τυχόν υλοποίηση των περιβαλλοντικών όρων και περιορισμών που έχουν επιβληθεί και στην αποτελεσματικότητά τους, (γ) σε ενδεχόμενες μεταβολές που έχουν επέλθει στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον, (δ) σε ενδεχόμενες μεταβολές του νομοθετικού καθεστώτος που ισχύει στην περιοχή του έργου, ιδίως δε του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού και των κανόνων προστασίας του περιβάλλοντος, καθώς και (ε) σε ενδεχόμενη ουσιαστική μεταβολή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών στο διάστημα που έχει παρέλθει από την έκδοση της απόφασης έγκρισης των αρχικών περιβαλλοντικών όρων.

9. Επειδή, οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 4014/2011 τροποποιήθηκαν με το άρθρο 4 του ν. 4685/2020, πριν από την έκδοση της συμπροσβαλλόμενης ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/35842/2058/29.4.2021 απόφασης. Η νέα διάταξη επιχειρεί να απλοποιήσει και να καταστήσει πιο ευέλικτη τη διαδικασία τροποποίησης ΑΕΠΟ, ορίζοντας, ενδεικτικά, κριτήρια για τον προσδιορισμό των μη ουσιαστικών τροποποιήσεων των ΑΕΠΟ. Ειδικότερα, το εδάφιο β' της υποπερ. αα' της περ. β' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 4014/2011 ορίζει πλέον ότι: «Σε κάθε περίπτωση, μη ουσιαστικές θεωρούνται τροποποιήσεις που έχουν θετικό αντίκτυπο και μειώνουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, όπως ενδεικτικά: η αλλαγή σε καύσιμο με λιγότερες εκπομπές αέριων ρύπων ή/και διοξειδίου του άνθρακα, η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, η λήψη πρόσθετων μέτρων αντιρρύπανσης, η μείωση της χρήσης πρώτων υλών και κάθε άλλη αντίστοιχη τροποποίηση, καθώς και οι τροποποιήσεις οι οποίες ως αυτοτελές έργο δεν υπάγονται στην κατηγορία Α, χωρίς ωστόσο να έχουν σαν αποτέλεσμα την αλλαγή της κατηγορίας ή υποκατηγορίας κατάταξης του συνολικού έργου. Σε περίπτωση που έχουν προηγηθεί άλλες τροποποιήσεις, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή, προκειμένου να αξιολογήσει τον ουσιώδη ή μη χαρακτήρα της τροποποίησης, συνεκτιμά όλες τις προηγούμενες τροποποιήσεις, ιδίως, δε τους περιβαλλοντικούς όρους, όπως έχουν διαμορφωθεί μετά την τελευταία τροποποίηση ...».

10. Επειδή, με την κοινή υπουργική απόφαση (κ.υ.α.) των Υπουργών Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής 36060/1155/Ε.103/13 (Β' 1450/14.6.2013) καθορίστηκε πλαίσιο κανόνων, μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης του περιβάλλοντος από βιομηχανικές δραστηριότητες, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2010/75/ΕΕ «περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 (L 334). Σύμφωνα με το άρθρο 2 αυτής (άρθρο 2 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ), η απόφαση εφαρμόζεται στις βιομηχανικές δραστηριότητες (εγκαταστάσεις, μονάδες καύσης, μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων), οι οποίες προκαλούν ρύπανση και αναφέρονται στα κεφάλαια II έως VI. Στο άρθρο 3 της κ.υ.α. (άρθρο 3 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ), περ. 10, ορίζεται ότι «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές» είναι το πλέον αποτελεσματικό και προηγμένο στάδιο εξέλιξης των δραστηριοτήτων και των μεθόδων άσκησης τους, που αποδεικνύει την πρακτική καταλληλότητα συγκεκριμένων τεχνικών να συνιστούν τη βάση των οριακών τιμών εκπομπών και άλλων όρων περιβαλλοντικής αδειοδότησης για την αποφυγή και, όταν αυτό δεν είναι πρακτικά εφικτό, τη μείωση των εκπομπών και των επιπτώσεων στο περιβάλλον στο σύνολό του. Στο ίδιο άρθρο (περ. 41) ορίζεται ακόμη ότι «μονάδα συναποτέφρωσης αποβλήτων» είναι κάθε σταθερή ή κινητή τεχνική μονάδα της οποίας κύρια αποστολή είναι η παραγωγή ενέργειας ή η παραγωγή υλικών προϊόντων και στην οποία χρησιμοποιούνται απόβλητα ως σύνηθες ή συμπληρωματικό καύσιμο, ή στην οποία τα απόβλητα υφίστανται θερμική επεξεργασία για τη διάθεσή τους μέσω αποτέφρωσης αποβλήτων με οξείδωση καθώς και άλλων τεχνικών θερμικής επεξεργασίας, όπως η πυρόλυση, η αεριοποίηση ή η τεχνική πλάσματος, εφόσον οι ουσίες που προέρχονται από την επεξεργασία στη συνέχεια αποτεφρώνονται. Στο άρθρο 12 της κ.υ.α. (άρθρο 15 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ), το οποίο ανήκει στο Κεφάλαιο II της κ.υ.α. και καθορίζει τις

απαιτήσεις για τις δραστηριότητες του Παραρτήματος Ι στις οποίες ανήκει και η παραγωγή κλίνκερ τσιμέντου (περ. 3.1.α Παραρτήματος Ι), ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή καθορίζει στην ΑΕΠΟ οριακές τιμές εκπομπών που διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές, σε κανονικές συνθήκες λειτουργίας, δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, όπως καθορίζονται στις Αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα συμπεράσματα ΒΔΤ που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 13 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ, μέσω: α) του καθορισμού οριακών τιμών εκπομπών οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις διαθέσιμες βέλτιστες τεχνικές Οι εν λόγω οριακές τιμές εκπομπών εκφράζονται για το ίδιο ή βραχύτερο χρονικό διάστημα και με τις ίδιες συνθήκες αναφοράς με τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, ή β) του καθορισμού οριακών τιμών εκπομπών διαφορετικών από εκείνες του στοιχείου α), όσον αφορά τις τιμές, τις χρονικές περιόδους και τις συνθήκες αναφοράς. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή αξιολογεί τουλάχιστον ετησίως τα αποτελέσματα της παρακολούθησης των εκπομπών προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι εκπομπές, σε κανονικές συνθήκες λειτουργίας, δεν έχουν υπερβεί τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (παρ. 3). Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3 η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, να καθορίζει λιγότερο αυστηρές οριακές τιμές εκπομπών. Η παρέκκλιση αυτή μπορεί να ισχύει μόνον όταν η αξιολόγηση δείχνει ότι η επίτευξη επιπέδων εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές όπως αυτές περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ θα οδηγούσε σε δυσανάλογα υψηλό κόστος σε σύγκριση με τα περιβαλλοντικά οφέλη λόγω: α) της γεωγραφικής θέσης ή των τοπικών περιβαλλοντικών συνθηκών της σχετικής εγκατάστασης ή β) των τεχνικών χαρακτηριστικών της σχετικής εγκατάστασης. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή σε ειδικό παράρτημα που επισυνάπτεται στην ΑΕΠΟ τεκμηριώνει την εφαρμογή της ανωτέρω παρέκκλισης συμπεριλαμβανομένου του αποτελέσματος της αξιολόγησης καθώς και τους όρους που επιβάλλονται. Ωστόσο, οι οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται κατά περίπτωση στα Παραρτήματα V-VII. Σε κάθε περίπτωση η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή πρέπει να εξασφαλίζει ότι δεν προκαλείται σημαντική ρύπανση και ότι επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του. Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή αξιολογεί εκ νέου την εφαρμογή της παρέκκλισης στα πλαίσια επανεξέτασης των όρων της ΑΕΠΟ σύμφωνα με το άρθρο 17 της κ.υ.α. (παρ. 4). Η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή μπορεί να εγκρίνει προσωρινές παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις των παραγράφων 2 και 3 και από τα στοιχεία (α) και (β) της παραγράφου 1 του άρθρου 9 για τη δοκιμή και χρήση αναδυόμενων τεχνικών, για συνολικό χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους εννέα μήνες, με την προϋπόθεση ότι μετά την παρέλευση του καθορισμένου διαστήματος, είτε διακόπτεται η χρήση της τεχνικής είτε η δραστηριότητα επιτυγχάνει τουλάχιστον τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (παρ. 5). Στο άρθρο 20 της κ.υ.α. (άρθρο 24 της οδηγίας) ορίζεται ότι η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή υποχρεούται να παρέχει στο ενδιαφερόμενο κοινό έγκαιρη ενημέρωση και να διασφαλίζει τη δυνατότητα της συμμετοχής του στις ακόλουθες διαδικασίες: α) στην αρχική έγκριση της ΑΕΠΟ για νέες εγκαταστάσεις, ή στην ανανέωση της υφιστάμενης ΑΕΠΟ, όταν απαιτείται υποβολή νέας ΜΠΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 2 (εδ. β, περ. αα) του άρθρου 5 του ν. 4014/2011, β) στην τροποποίηση της ΑΕΠΟ όταν λόγω των διαφοροποιήσεων σε μια περιβαλλοντικά αδειοδοτημένη εγκατάσταση, πρόκειται να επέλθει ουσιαστική μεταβολή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία της εγκατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 4014/2011, γ) στην αρχική έγκριση ή στην αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ μιας εγκατάστασης, όταν προτείνεται η εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 4, δ) στην αναπροσαρμογή των όρων της ΑΕΠΟ μιας εγκατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 5, στοιχείο α). (παρ. 1). Στο Κεφάλαιο IV της κ.υ.α. τίθενται ειδικές διατάξεις για τις μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων. Ορίζεται ότι οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 3 και 4 του Παραρτήματος VI ή που καθορίζονται σύμφωνα με το μέρος 4 του εν λόγω Παραρτήματος (άρθρο 40 της κ.υ.α. και 46 της οδηγίας). Στο σημείο 2.3. του Μέρους 4 του Παραρτήματος VI ορίζεται ως οριακή τιμή για την εκπομπή ΤΟC (ολικού οργανικού άνθρακα) σε μονάδες συναποτέφρωσης αποβλήτων τα 10 mg/Nm³. Ορίζεται, όμως, ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγεί παρεκκλίσεις για τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στο σημείο αυτό σε περιπτώσεις όπου ο ΤΟC δεν προέρχεται από τη συναποτέφρωση αποβλήτων. Τέλος, στην Εκτελεστική Απόφαση της Επιτροπής της 26ης Μαρτίου 2013 για τη θέσπιση συμπερασμάτων βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών (ΒΔΤ) βάσει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ (L100), η χρήση αποβλήτων ως πρώτων υλών ή ως καυσίμων, ως προς την τσιμεντοβιομηχανία, θεωρείται, υπό τους όρους και τις προδιαγραφές της Εκτελεστικής Απόφασης, ως ΒΔΤ: «Περιγραφή [ΒΔΤ]: Διάφοροι τύποι αποβλήτων μπορούν να αντικαταστήσουν τις πρωτογενείς πρώτες ύλες ή/και τα πρωτογενή ορυκτά καύσιμα στην παραγωγή τσιμέντου,

πράγμα που συμβάλλει στην εξοικονόμηση φυσικών πόρων» (Κεφάλαιο 1.2.4).

11. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, σε συνδυασμό ερμηνευομένων, η χορήγηση σε βιομηχανική εγκατάσταση παρέκκλισης από οριακές τιμές εκπομπών που έχουν καθοριστεί από την ΑΕΠΟ συνιστά εξ' ορισμού ουσιώδη τροποποίηση των περιβαλλοντικών όρων για την οποία επιβάλλεται η διεξαγωγή διαδικασίας που περιλαμβάνει τη συμμετοχή του ενδιαφερόμενου κοινού. Για τη χορήγηση της παρέκκλισης σε οριακές εκπομπές απαιτείται η σύνταξη ειδικής μελέτης στην οποία τεκμηριώνεται, κατόπιν αξιολόγησης, ότι η επίτευξη επιπέδων εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές όπως αυτές περιγράφονται στα συμπεράσματα ΒΔΤ θα οδηγούσε σε δυσανάλογα υψηλό κόστος σε σύγκριση με τα περιβαλλοντικά οφέλη. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η αρμόδια περιβαλλοντική αρχή πρέπει να εξασφαλίζει ότι δεν προκαλείται σημαντική ρύπανση και ότι επιτυγχάνεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος στο σύνολό του. Περαιτέρω, στην ειδική περίπτωση της έγκρισης παρέκκλισης σε μονάδες συναποτέφρωσης από τα όρια εκπομπών ΤΟC που καθορίζονται ευθέως από την οδηγία και την κ.υ.α., στο σημείο 2.3. του Μέρους 4 του Παραρτήματος VI, η οποία επιτρέπεται μόνον όταν η αιτούμενη αύξηση των ορίων εκπομπής ΤΟC δεν προέρχεται από τη συναποτέφρωση αποβλήτων, η Διοίκηση οφείλει να αιτιολογήσει το ουσιώδες ή μη της παρέκκλισης και της τροποποίησης των οικείων περιβαλλοντικών όρων βάσει πρόσφορων κριτηρίων, στα οποία περιλαμβάνεται, προεχόντως, το ύψος της παρέκκλισης και η επιρροή των νέων αυξημένων ορίων εκπομπών ΤΟC στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον της περιοχής. Προς τούτο δεν αρκεί η απλή διαπίστωση ότι η αιτούμενη αύξηση των ορίων εκπομπής ΤΟC δεν προέρχεται από τη συναποτέφρωση αποβλήτων.

12. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την 184437/10.1.2014 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι για το σύνολο των εγκαταστάσεων του εργοστασίου παραγωγής τσιμέντου της εταιρίας «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ» που λειτουργεί στο 5ο χλμ. Βόλου – Αγριάς, του Ν. Μαγνησίας. Στο Μέρος Α της απόφασης αναφέρεται ότι η εγκατάσταση εντάσσεται στην κατηγορία Α1 της υπουργικής απόφασης Η.Π.1958/2012 και, συγκεκριμένα, στην 9η Ομάδα (βιομηχανικές δραστηριότητες και συναφείς εγκαταστάσεις), στην υποομάδα «Κατασκευή προϊόντων από μη μεταλλικά ορυκτά» με Α/Α 117 και στο εδάφιο 3.1.α της κ.υ.α. 36060/1155/Ε.103/13 (παραγωγή κλίνκερ τσιμέντου). Η παραγωγική διαδικασία περιλαμβάνει: α) την προετοιμασία και αποθήκευση καυσίμου, β) την διαχείριση των πρώτων υλών κλίνκερ, γ) την παραγωγή κλίνκερ, δ) την παραγωγή τσιμέντου και την αποθήκευση και ε) την συσκευασία και μεταφορά των προϊόντων. Το εργοστάσιο περιλαμβάνει 4 μονάδες παραγωγής κλίνκερ, εγκαταστάσεις θραύσης, αποθήκευσης και άλεσης πρώτων υλών και τις εγκαταστάσεις άλεσης και παράδοσης τσιμέντου. Η βασική πρώτη ύλη, ο ασβεστόλιθος, παραλαμβάνεται από λατομείο στην περιοχή Πλατάνου-Αλμυρού και μεταφέρεται με πλοία στο εργοστάσιο. Οι υπόλοιπες πρώτες ύλες μεταφέρονται με πλοία ή με αυτοκίνητα. Ως καύσιμο χρησιμοποιείται κάρβουνο, πετρελαϊκό κωκ, φυσικό αέριο και βιομάζα. Τα δύο πρώτα μεταφέρονται στο εργοστάσιο με πλοία. Στο Μέρος Β της ΑΕΠΟ του έτους 2014 καθορίζονται οριακές τιμές εκπομπής ρυπαντικών φορτίων για τη χρήση συμβατικών καυσίμων και για τη χρήση εναλλακτικών καυσίμων (συναποτέφρωση αποβλήτων) «σύμφωνα με την ΚΥΑ 22912/1117/05 (εφαρμογή Οδηγίας 2000/76 / Ε.Κ.)», ορίζεται δε (όρος 1.2.1) ότι στα καυσαέρια των μονάδων παραγωγής κλίνκερ (έξοδος φίλτρου) το όριο εκπομπής ΤΟC (ολικού οργανικού άνθρακα) είναι ίσο ή μικρότερο με 10 mg/Nm³. Στον όρο 1.2.2 αναφέρονται τα εξής: «Συμμόρφωση με τα συμπεράσματα ΒΔΤ (υπ' αρ. 2013/163/ΕΕ Εκτελεστική Απόφαση της Επιτροπής της 26ης-3-2013) Από 26-3-2017 να τηρούνται οι ακόλουθες οριακές τιμές εκπομπών, σύμφωνα με το άρθρο 12, παρ. 3, αλλά και το άρθρο 17, παρ.3, της ΚΥΑ. 36060/1155 /Ε.103 (ΦΕΚ1450-14/6/2013) ανεξαρτήτως είδους καυσίμων: Οριακές τιμές εκπομπών ρύπων στα καυσαέρια των ΠΚ [Περιστροφικοί Κλίβανοι] (έξοδος εξοπλισμού αντιρρύπανσης): ... ΤΟC ≤ 10...». Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, στο πλαίσιο της έκδοσης της ανωτέρω ΑΕΠΟ, με την οποία εγκρίθηκε η χρήση εναλλακτικών καυσίμων με τη μέθοδο της συναποτέφρωσης υποβλήθηκε μελέτη (μοντέλο) διασποράς ρύπων βάσει της οποίας εξετάστηκαν οι επιπτώσεις στο ατμοσφαιρικό περιβάλλον της περιοχής από τη λειτουργία του εργοστασίου. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα του μοντέλου, οι μέγιστες τιμές συγκεντρώσεων εμφανίζονται σε απόσταση από 200 έως 700 μ. από το εργοστάσιο, κυρίως στις περιοχές που βρίσκονται δυτικά - βορειοδυτικά του εργοστασίου, λόγω των επικρατουσών διευθύνσεων του ανέμου και σε κάθε περίπτωση είναι χαμηλότερες από τα θεσμοθετημένα όρια ποιότητας της ατμόσφαιρας, ενώ σε αποστάσεις μεγαλύτερες από 2,5-3 χλμ. οι τιμές των συγκεντρώσεων, σε σχέση με τις μέγιστες, υποδεκαπλασιάζονται για τα PM 10, S02, CO και υποδιπλασιάζονται για τα N02. Ως εκ τούτου, η συνεισφορά των εκπομπών του εργοστασίου στους γειτονικούς οικισμούς, για όλους τους

εξεταζόμενους ρύπους, θεωρείται μικρή κάτι που επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι δεν παρατηρήθηκαν υπερβάσεις των θεσμοθετημένων ορίων ποιότητας της ατμόσφαιρας σύμφωνα με τα καταγεγραμμένα αποτελέσματα του Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης (ΕΔΠΑΡ). Ειδικότερα για την πόλη του Βόλου, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν επηρεάζεται σημαντικά από τη λειτουργία του εργοστασίου, λόγω της ύπαρξης του λόφου «Γορίτσα», που βρίσκεται μεταξύ του εργοστασίου και της πόλης και λειτουργεί ως φυσικό εμπόδιο στη σπορά των ρύπων (βλ. το υπ' αριθ. ΥΠΕΝ/ΔΠΠΑ/54799/3632/8.9.2021 έγγραφο απόψεων της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης του ΥΠΕΝ προς το Δικαστήριο).

13. Επειδή, η παρεμβαίνουσα εταιρεία κατέθεσε Μελέτη Περιβάλλοντος του μηνός Οκτωβρίου του 2016 για την τροποποίηση της ΑΕΠΟ του έτους 2014. Η τροποποίηση, μεταξύ άλλων, συνίστατο: 1. Στη χρήση νέων εναλλακτικών πρώτων υλών. Πρόκειται για μη επικίνδυνα απόβλητα, βιομηχανικής κυρίως προέλευσης, τα οποία περιέχουν ουσίες (οξειδία του ασβεστίου, οξειδία του πυριτίου κ.α.) που αποτελούν πρώτες ύλες για την παραγωγή τσιμέντου. 2. Στην εκφόρτωση κατάλληλα συσκευασμένου RDF μέσω των λιμενικών εγκαταστάσεων της εταιρείας καθώς και την αποδεματοποίησή του στην υφιστάμενη ή σε νέα, εφόσον απαιτηθεί, κατάλληλη διάταξη, για τροφοδοσία στον περιστροφικό κλίβανο. Η παρεμβαίνουσα εταιρεία αιτήθηκε στην εν λόγω μελέτη τη χορήγηση εξαίρεσης ως προς την οριακή τιμή εκπομπής TOC που είχε οριστεί με την ΑΕΠΟ του έτους 2014, κατ' εφαρμογή των προβλέψεων του σημείου 2.3. του Μέρους 4 του Παραρτήματος VI της οδηγίας και της κ.υ.α. (TOC ίσο ή μικρότερο με 10 mg/Nm³). Βάσει της μελέτης αυτής εκδόθηκε, κατά τη διαδικασία του άρθρου 6 του ν. 4014/2011, η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφαση. Η απόφαση αυτή κρίθηκε από τη Διοίκηση ως μη ουσιώδης τροποποίηση των περιβαλλοντικών όρων του ως άνω έργου. Ειδικότερα, στο προοίμιο της προσβαλλόμενης αναφέρονται τα εξής: «37. Το γεγονός ότι σύμφωνα με το φάκελο μελέτης (α.α 33 σχετικό του προοιμίου) οι εκπομπές TOC δεν προέρχονται από την συναποτέφρωση αποβλήτων και κατά συνέπεια είναι δυνατή χορήγηση παρέκκλισης για την οριακή τιμή των εκπομπών TOC, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παρ. 2.3 του 4ου Μέρους του Παραρτήματος VI της (17) σχετ. ΚΥΑ 38. Το γεγονός ότι σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην υποβληθείσα μελέτη περιβάλλοντος τροποποίησης ΑΕΠΟ, με την υλοποίηση των εξεταζόμενων τροποποιήσεων δεν επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις ως προς τις επιπτώσεις στο περιβάλλον σε σχέση με το υφιστάμενο περιβαλλοντικά αδειοδοτηθέν έργο». Η προσβαλλόμενη απόφαση, εξάλλου, προσέθεσε ή τροποποίησε, μεταξύ άλλων, τους εξής περιβαλλοντικούς όρους: «1.2.3 Συναποτέφρωση αποβλήτων: Κατά παρέκκλιση προς τις καθοριζόμενες στην παράγραφο 1.2.1 οριακές τιμές TOC, δεδομένου ότι σύμφωνα με τον φάκελο μελέτης (α.α 33 σχετικό του προοιμίου) οι εκπομπές TOC δεν προέρχονται από την συναποτέφρωση αποβλήτων, επιτρέπεται: - οριακή τιμή εκπομπής TOC 40 mg/Nm³. Σε περίπτωση που εκλείψουν οι λόγοι που αναφέρονται στο φάκελο μελέτης σχετικά με την αιτούμενη παρέκκλιση που αφορά τις εκπομπές TOC να εφαρμόζονται οι οριακές τιμές της παραγράφου 1. ...: 4.4.38 Τα δευτερογενή στερεά καύσιμα να παραλαμβάνονται: α) με πλοία, 1-2 φορές το μήνα, από τις λιμενικές εγκαταστάσεις του εργοστασίου, σε κατάλληλα συσκευασμένα δεμάτια με πλαστικό κάλυμμα, βάρους 650 κιλών έκαστο, να εκφορτώνονται με κατάλληλη διάταξη (γερανός με δαγκάνα επί πλοίου ή επί λιμένα) και να μεταφέρονται μέσω των υφιστάμενων κλειστών μεταφορικών συστημάτων ή καλυμμένων φορτηγών απευθείας σε κλειστούς αποθηκευτικούς χώρους (θέσεις Α και Β του παραρτήματος IV της θεωρημένης μελέτης που συνοδεύει την παρούσα), β) με φορτηγά οχήματα (18-20 τόνοι ανά δρομολόγιο), να οδηγούνται με κινούμενο δάπεδο, σε κλειστό χώρο (θέση Γ του παραρτήματος IV της θεωρημένης μελέτης που συνοδεύει την παρούσα), στη συνέχεια με κλειστούς αλυσομεταφορείς σε δονούμενο κόσκινο και στη συνέχεια σε σιλό από το οποίο τροφοδοτούνται με πνευματική μεταφορά στην παραγωγική διαδικασία. Οι ποσότητες που απορρίπτονται από το κόσκινο να οδηγούνται σε τεμαχιστή και στη συνέχεια στην παραγωγική διαδικασία».

14. Επειδή, μετά την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως η παρεμβαίνουσα εταιρεία κατέθεσε Μελέτη Περιβάλλοντος του μηνός Απριλίου του έτους 2020 για την τροποποίηση της 184437/10.01.2014 ΑΕΠΟ, όπως αυτή είχε τροποποιηθεί με την προσβαλλόμενη απόφαση. Η τροποποίηση, μεταξύ άλλων, συνίσταται στην παραλαβή SRF/RDF με πλοία με συχνότητα έως 5 φορτία ανά μήνα. Ακολούθως, εκδόθηκε η συμπροσβαλλόμενη ΥΠΕΝ/ΔΠΠΑ/35842/2058/29.4.2021 απόφαση του Γενικού Διευθυντή Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ. Η απόφαση αυτή κρίθηκε από τη Διοίκηση ως μη ουσιώδης τροποποίηση των περιβαλλοντικών όρων του ως άνω έργου. Ειδικότερα, στο προοίμιο αυτής αναφέρονται τα εξής: «83. Το γεγονός ότι ο φορέας εκμετάλλευσης του εργοστασίου με παρούσα τροποποίηση αιτείται: ... Την παραλαβή SRF/RDF με πλοία με συχνότητα έως 5 φορτία ανά μήνα. ... 84. Το γεγονός ότι με την παρούσα τροποποίηση και σύμφωνα με τα αναφερόμενα στον

υποβληθέντα φάκελο δεν επέρχονται ουσιώδεις διαφοροποιήσεις σε σχέση με το υφιστάμενο περιβαλλοντικά αδειοδοτημένο έργο και ως εκ τούτου δεν απαιτήθηκε η υποβολή νέας ΜΠΕ». Η απόφαση, εξάλλου, προσέθεσε ή τροποποίησε, μεταξύ άλλων, τους εξής περιβαλλοντικούς όρους: «4.4.38 Τα δευτερογενή στερεά καύσιμα παραλαμβάνονται και αποθηκεύονται ως εξής: 1) Παραλαβή με πλοία σε κατάλληλα συσκευασμένα δεμάτια με πλαστικό κάλυμμα από τις λιμενικές εγκαταστάσεις του εργοστασίου. Η συνολική μέγιστη παραλαμβανόμενη ποσότητα είναι 25.000 τόνοι μηνιαίως τα οποία διακινούνται με έως 4-5 πλοία/μήνα. Τα δεμάτια εκφορτώνονται από το πλοίο με κατάλληλη διάταξη (π.χ. γερανός επί πλοίου ή επί λιμένα) και με ειδικό εξοπλισμό ο οποίος εξασφαλίζει τη ασφαλή εκφόρτωσή τους και την απόθεση τους στον προβλήτα (π.χ. αρπάγη, δαγκάνα, αρτάνη με αλυσίδες και ιμάντες κλπ.). ... 2) Παραλαβή δευτερογενών στερεών καυσίμων υπό μορφή χύδην (περί τους 20 τόνους ανά δρομολόγιο) με φορτηγά οχήματα. ... 3) Παραλαβή δευτερογενών στερεών καυσίμων με containers υπό μορφή δεματιών τυλιγμένων με φιλμ. Τα containers θα παραλαμβάνονται με φορτηγά αυτοκίνητα σε μέγιστη συνολική ποσότητα 3.750 τόνων εβδομαδιαίως και θα σταθμεύουν προσωρινά στις θέσεις Η, Ι και Θ επιφάνειας 2.135 m², 2.230 m² και 3.567 m² αντίστοιχα. ... 4.49 Η εταιρεία υποχρεούται να λειτουργεί την υφιστάμενη (www.heracles-footprint.gr) ανοιχτή πλατφόρμα καταγραφής των αέριων ρύπων (σκόνη, NO_x, SO₂, TOC, NH₃, HCl, HF), με ελεύθερη πρόσβαση, ώστε ο κάθε πολίτης να μπορεί να συγκρίνει τις εκπομπές των αέριων ρύπων κάθε εργοστασίου με τις ημερήσιες οριακές τιμές όπως αυτές ορίζονται στην εθνική νομοθεσία. ... 4.51 Η εταιρεία αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκπονεί ανά τετραετία επικαιροποιημένη (νέα) μελέτη διασποράς αέριων ρύπων , η οποία και θα δημοσιοποιείται στην ανοιχτή για το κοινό πλατφόρμα της εταιρείας. ... 4.56 Απαλλάσσεται το εργοστάσιο τσιμέντου από την υποχρέωση τροποποίησης ΑΕΠΟ για τη δοκιμαστική χρήση νέων εναλλακτικών καυσίμων για περιορισμένο χρονικό διάστημα το οποίο δεν θα ξεπερνά τις 90 ημέρες με την προϋπόθεση ταυτόχρονης διενέργειας μετρήσεων και ελέγχων, προκειμένου τα αποτελέσματα της δοκιμής να συμπεριλαμβάνονται στο σχετικό φάκελο για την τροποποίηση της ΑΕΠΟ, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 15 της Οδηγίας 2010/75, όπως έχει ενσωματωθεί με την παρ.5 του άρθρου 12 της ΚΥΑ 36060/1155/Ε.103/2013 (Β' 1450). 4.57. Να τηρούνται τα ακόλουθα: Οι εκπομπές σκόνης και αερίων ρύπων (TOC, HCl, SO₂, NO_x, HF και NH₃) να μετρούνται και να καταγράφονται συνεχώς, με αυτόματα συστήματα συνεχούς καταγραφής...».

15. Επειδή, με την αίτηση ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 11 παρ. 6 του ν. 4014/2011, όπως αυτές πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Συντάγματος, αλλά και του άρθρου 24 του Συντάγματος αυτοτελώς. Ειδικότερα, η προσβαλλόμενη απόφαση αγνοεί πλήρως το περιεχόμενο του εγκεκριμένου και ισχύοντος κατά την έκδοσή της νέου Γ.Π.Σ. Βόλου (απόφαση 3018/165095/2016 Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας, ΑΑΠ 237/4.11.2016) και ιδίως τον γενικό στόχο του άρθρου 1 αυτού για την μετεγκατάσταση της ΑΓΕΤ. Είναι δε αντισυνταγματική η μεταβατική πρόβλεψη του άρθρου 4 του ΓΠΣ, σύμφωνα με την οποία εφαρμόζονται οι προϊσχύουσες διατάξεις για έργα ή δραστηριότητες για τα οποία πριν από τη δημοσίευση της υπουργικής απόφασης είχε υποβληθεί ΜΠΕ.

16. Επειδή, στο άρθρο 1 («Δομικό Σχέδιο Χωρικής Οργάνωσης») της απόφασης 3018/165095/2016 του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας για την αναθεώρηση και επέκταση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου (Γ.Π.Σ.) του Πολεοδομικού Συγκροτήματος Βόλου (ΑΑΠ 237/4.11.2016) αναφέρεται ότι μεταξύ των βασικών συνιστωσών του προτεινόμενου προτύπου χωρικής οργάνωσης του Πολεοδομικού Συγκροτήματος Βόλου είναι η «Διερεύνηση δυνατότητας μετεγκατάστασης της ΑΓΕΤ και αξιοποίησης της έκτασης, όπου σήμερα λειτουργεί, για ανάπτυξη χρήσεων τουρισμού-αναψυχής. Σε μια τέτοια περίπτωση θα δημιουργηθούν δυνατότητες χωροθέτησης μεγαλύτερης κλίμακας τουριστικών μονάδων και ειδικών τουριστικών μονάδων, που θα συμπληρώσουν την κλίμακα των προσφερόμενων τουριστικών υπηρεσιών στην περιοχή μελέτης». Στο άρθρο 2 παρ. 2.4.στ' της ίδιας απόφασης, η περιοχή στην οποία περιλαμβάνεται η επίμαχη εγκατάσταση χαρακτηρίζεται ως ΠΕΠΔ (Περιοχή Ελέγχου και Περιορισμού Δόμησης) με κωδικό ΠΕΠΔ3-ZOE2 (Υπάρχουσες βιομηχανίες). Ειδικότερα, η περιοχή αυτή «περιλαμβάνει τις περιοχές ZOE 2, μετά την αφαίρεση των προτεινόμενων ΠΕΠ και των υπό ένταξη παραγωγικών και οικιστικών περιοχών. Στις περιοχές αυτές περιλαμβάνονται οι εκτάσεις της υπάρχουσας Βιομηχανίας ΑΓΕΤ. Για τις όμορες προς την ΑΓΕΤ εγκαταστάσεις ΕΛΙΝΟΙΔ (πρώην BP), απαιτείται η μετεγκατάστασή τους εκτός Παγασητικού Κόλπου, μακριά από κατοικημένη περιοχή, όπως εξάλλου και για όλες τις δεξαμενές υγρών καυσίμων που λειτουργούν στον κόλπο, ώστε να

διαφυλαχθεί το οικοσύστημα». Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι το αναθεωρημένο Γ.Π.Σ. Βόλου δεν προβλέπει την υποχρεωτική μετεγκατάσταση του εργοστασίου της ΑΓΕΤ, αλλά περιλαμβάνει πρόταση για τη μελλοντική διερεύνηση της μετεγκατάστασης, ύστερα από την εκπόνηση ειδικής μελέτης. Εξάλλου, η ύπαρξη της εγκατάστασης της ΑΓΕΤ αναγνωρίζεται στο άρθρο 2 παρ. 2.4.στ' του Γ.Π.Σ. εντός της περιοχής ΠΕΠΔ3-ZOE2. Η ίδια διάταξη προέβλεπε ρητώς την υποχρεωτική μετεγκατάσταση από την περιοχή αυτήν μόνον της ΕΛΙΝΟΙΑ. Ως εκ τούτου, η εγκατάσταση της ΑΓΕΤ στη συγκεκριμένη περιοχή δεν έρχεται σε αντίθεση προς το Γ.Π.Σ. που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, έστω και εάν η τελευταία δεν μνημονεύει τον συγκεκριμένο χωρικό σχεδιασμό αυτό, δοθέντος ότι η Μελέτη Περιβάλλοντος του μηνός Οκτωβρίου του 2016 που στήριζε την έκδοση της προσβαλλομένης είχε συνταχθεί πριν τη δημοσίευση του νέου Γ.Π.Σ. (4.11.2016). Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

17. Επειδή, με την αίτηση ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφαση θέσπισε, κατά παρέκκλιση, οριακή τιμή εκπομπής TOC (ολικού οργανικού άνθρακα) 40 mg/Nm³, τέσσερις φορές υψηλότερη από την ορισθείσα στην αρχική ΑΕΠΟ χωρίς να μελετηθεί επαρκώς τις επιπτώσεις της παρέκκλισης αυτής στο ανθρωπογενές και φυσικό περιβάλλον της περιοχής, λαμβανομένου υπόψη ότι η εγκατάσταση βρίσκεται πλησίον περιοχής NATURA (κωδικός «GR1430001» όρος Πήλιο), ενώ αγνοεί το περιεχόμενο της συνταχθείσας Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης Προστατευόμενων Περιοχών Πηλίου. Προβάλλεται ακόμη ότι η προσβαλλόμενη εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ, της κ.υ.α. 36060/1155/Ε.103/13 και της υπ' αριθ. 2013/ 163/ΕΕ Εκτελεστικής Απόφασης της Επιτροπής της 26ης Μαρτίου 2013. Και τούτο διότι, κατά παράβαση των διατάξεων των παρ. 3 και 4 του άρθρου 15 της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ, η προσβαλλόμενη θέσπισε την ως άνω παρέκκλιση στην οριακή τιμή εκπομπής TOC χωρίς προηγούμενη περιβαλλοντική αξιολόγηση περιλαμβανόμενη σε τεκμηριωμένο παράρτημα. Προβάλλεται, περαιτέρω, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος αυτής με το οποίο εγκρίνει τον τετραπλασιασμό του ρυπαντικού φορτίου και προσθέτει και άλλους κωδικούς αποβλήτων RDF ως εναλλακτικών πρώτων υλών χωρίς να προσδιορίζει τις πηγές των εκπομπών, εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 24 του Συντάγματος και των αρχών της πρόληψης και της αειφορίας. Τέλος, με το από 4.11.2019 δικόγραφο προσθέτων λόγων προβάλλεται ότι προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των άρθρων 6 παρ. 2 και 19 του ν. 4014/2011, εφόσον οι ως άνω ρυθμίσεις της επέφεραν ουσιώδη μεταβολή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου και, συνεπώς, απαιτούνταν η υποβολή νέας ΜΠΕ και η διεξαγωγή δημόσιας διαβούλευσης.

18. Επειδή, ως προς το ζήτημα αυτό, η Μελέτη Περιβάλλοντος του μηνός Οκτωβρίου 2016 αναφέρει στο Κεφάλαιο 3 αυτής (Περιγραφή προτεινόμενων τροποποιήσεων), στις σελ. 91 έως 97, τα εξής: «3.1.4. Χορήγηση εξαιρέσεων για την οριακή τιμή εκπομπής TOC. Η εταιρεία αιτείται εξαίρεση για την οριακή τιμή εκπομπής TOC στη διεργασία παραγωγής κλίνκερ στον ΠΚ [Περιστροφικό Κλίβανο] 1 του εργοστασίου. Η αίτηση εξαίρεσης γίνεται σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο σημείο 2.3 του 4ου Μέρους του Παραρτήματος VI της ΚΥΑ 36060/1155/Ε.103 (ΦΕΚ 1450B/14-6-2013). Η αιτούμενη οριακή τιμή εκπομπής είναι 40 mg/Nm³. Η εξαίρεση ζητείται γιατί οι εκπομπές TOC προέρχονται από τη χημική σύσταση των πρώτων υλών και συγκεκριμένα της αργίλου και της ιπτάμενης τέφρας, οι οποίες χρησιμοποιούνται για την παραγωγή κλίνκερ. Η άργιλος αποτελεί τη δεύτερη κυριότερη πρώτη ύλη του εργοστασίου μετά τον ασβεστόλιθο. Η συμμετοχή της στο μείγμα των α' υλών κυμαίνεται από 20-25%, ενώ είναι διαθέσιμη στο ορυχείο του Σέσκλου ιδιοκτησίας της ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ και διακρίνεται σε δύο διαφορετικές ποιότητες ανάλογα με το ποσοστό περιεχόμενου οξειδίου του αργιλίου (ξανθιά:χαμηλού ποσοστού - μαύρη: υψηλού ποσοστού). Οι δύο εν λόγω ποιότητες εκτός του διαφορετικού ποσοστού αλουμινίου, διαφέρουν και ως προς το περιεχόμενο ποσοστό TOC. Τον Αύγουστο 2016, ξεκίνησε η εκμετάλλευση του νέου μετώπου του ορυχείου της αργίλου ... και διαπιστώθηκε ότι, η περιεκτικότητα TOC και για τις δύο ποιότητες αργίλου (ξανθιά - μαύρη) είναι αισθητά υψηλότερη. Επιπρόσθετα, παρατηρήθηκε ότι το ποσοστό οξειδίου του αλουμινίου στην ξανθιά άργιλο του νέου μετώπου, είναι σημαντικά χαμηλότερο από το αντίστοιχο του παλιού μετώπου. ... Λόγω του χαμηλού ποσοστού αλουμινίου της ξανθιάς αργίλου στο νέο μέτωπο, το εργοστάσιο υποχρεούται να αυξήσει το ποσοστό συμμετοχής της μαύρης αργίλου, με συνέπεια την αναπόφευκτη αύξηση του ποσοστού TOC στο μίγμα των πρώτων υλών (βλέπε σχετικές αναλύσεις μίγματος πρώτων υλών στο Παράρτημα). Στην περίπτωση που το εργοστάσιο χρησιμοποιούσε στο μίγμα πρώτων υλών 100% μαύρη άργιλο νέου μετώπου, τότε το ποσοστό TOC στο μίγμα των πρώτων υλών, αν αυτός παρέμενε άκαυστος στο σύνολό του μετά την είσοδο στην παραγωγική διαδικασία, θα οδηγούσε σε εκπομπές της τάξης των 2500mg/Nm³ στην καμινάδα του φούρνου μόνο από την άργιλο. Ωστόσο, ένα

μεγάλο μέρος του TOC που εισέρχεται στην διεργασία καίγεται (περίπου 97%) με αποτέλεσμα, στην ως άνω περίπτωση η περιεκτικότητα TOC στην καμινάδα να είναι της τάξης των 75mg/Nm³. Η ιπτάμενη τέφρα προέρχεται από την καύση λιγνίτη ή λιθάνθρακα σε εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και ως εκ τούτου αναπόφευκτα περιέχει ποσότητες άκαυστου άνθρακα (TOC). Δεδομένου ότι ένας από τους στόχους αειφορίας της εταιρείας είναι η διατήρηση των φυσικών πόρων, η χρήση εναλλακτικών πρώτων υλών, όπως η τέφρα, αποτελεί βέλτιστη πρακτική. Εντούτοις, επειδή η διαθεσιμότητα του υλικού εμφανίζει διακυμάνσεις, δεν αποτελεί μόνιμο συστατικό του μίγματος πρώτων υλών. Συνέπεια αυτού, δεν υφίστανται δεδομένα καταγραφής εκπομπών με ταυτόχρονη χρήση και των δύο πρώτων υλών (τέφρας και αργίλου του νέου μετώπου του λατομείου). Η περιεκτικότητα της τέφρας σε TOC κυμαίνεται μεταξύ 2,3 – 5,3%, χωρίς να αποκλείεται στο μέλλον να υπάρξουν ακόμη και μεγαλύτερες τιμές TOC στην τέφρα, δεδομένων τόσο της ανομοιομορφίας του λιγνίτη στα αντίστοιχα ορυχεία που οδηγεί σε διαφορετικό βαθμό οξειδωσής του όταν χρησιμοποιείται στις ενεργειακές μονάδες όσο και της διαφορετικής λειτουργίας των ενεργειακών μονάδων ανάλογα με το βαθμό φόρτισής τους (load factor). ... Όπως περιγράφηκε και τεκμηριώθηκε παραπάνω από τις αναλύσεις των πρώτων υλών, η αργίλος και η τέφρα συνεισφέρουν στην σημαντική αύξηση των εκπομπών TOC στην καμινάδα της ΠΚ1 του εργοστασίου του Βόλου. Επισυνάπτεται ... γράφημα των ημερήσιων μέσων όρων της εκπομπής TOC στην καμινάδα του εργοστασίου από τον Ιούλιο του 2016 έως 22 Σεπτεμβρίου 2016, στο οποίο είναι εμφανής η επίδραση της χρήσης αργίλου νέου μετώπου (Αύγουστος 2016) στις εν λόγω εκπομπές. Σημειώνεται ότι στην παραπάνω χρονική περίοδο η χρήση εναλλακτικών καυσίμων ήταν σημαντικά περιορισμένη. ... Συμπερασματικά, η χρήση αργίλου από το νέο μέτωπο καθώς και η προσθήκη ιπτάμενης τέφρας (ανάλογα με την διαθεσιμότητά της) στο μίγμα πρώτων υλών της ΠΚ1 αποτελεί μονόδρομο τόσο όσον αφορά τη διαθεσιμότητα των πρώτων υλών όσο και για την επίτευξη των ποιοτικών στόχων της παραγωγής και για την βιωσιμότητα του εργοστασίου. Λόγω της υποχρεωτικής τήρησης του ορίου εκπομπών TOC σύμφωνα με την ΚΥΑ 36060/1155/Ε103 (ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 75/2010 IED) τόσο στην περίπτωση χρήσης συμβατικών όσο και εναλλακτικών καυσίμων, απαιτείται η εξαίρεση από το εν λόγω όριο εκπομπών TOC των 10 mg/Nm³, το οποίο δεν είναι τεχνικά δυνατό να επιτευχθεί ακόμη και με τη χρήση μόνο συμβατικών καυσίμων. Το προτεινόμενο όριο εκπομπών είναι 40 mg/Nm³. ... 3.3. Παρουσίαση εναλλακτικών λύσεων ... Η εφαρμογή του ορίου των 10 mg/Nm³ για το TOC δεν είναι τεχνικά εφικτή ακόμη και με τη χρήση μόνο συμβατικών καυσίμων εξαιτίας της χημικής σύστασης των πρώτων υλών, της αργίλου και της ιπτάμενης τέφρας.». Στο Κεφάλαιο 7 της Μελέτης «Εκτίμηση και αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων» (σελ. 142) αναφέρεται ότι: «Η εξαίρεση από το νέο όριο στα TOC δεν θα προκαλέσει επιβάρυνση σε σχέση με το υφιστάμενο περιβαλλοντικό αποτύπωμα της εγκατάστασης. Η νέα αυστηρή οριακή τιμή δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί προς το παρόν λόγω των ιδιοτήτων των πρώτων υλών και ιδιαίτερα της αργίλου και η εξαίρεση από το όριο προβλέπεται ρητά για τις τσιμεντοβιομηχανίες στην Ευρωπαϊκή Οδηγία IED και στην ΚΥΑ 36060». Περαιτέρω, ως προς το ζήτημα της παρέκκλισης από τις οριακές τιμές TOC που είχε χορηγηθεί με την υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 προσβαλλόμενη απόφαση, η Μελέτη Περιβάλλοντος του μηνός Απριλίου του έτους 2020, βάσει της οποίας εκδόθηκε η ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/35842/ 2058/29.4.2021 απόφαση, διαπιστώνει ότι εξακολουθούν να υφίστανται οι τεχνικοί λόγοι βάσει των οποίων εγκρίθηκε η παρέκκλιση (σελ. 76-77 μελέτης). Ειδικότερα, η μελέτη αναφέρει ότι: «Στην ΑΕΠΟ α.π. 184437/10-1-2014 είχε τεθεί οριακή τιμή εκπομπής για τα TOC ίση με 10 mg/Nm³. Στη συνέχεια, η εγκατάσταση αιτήθηκε εξαίρεση από το συγκεκριμένο όριο, η οποία και δόθηκε με την ΑΕΠΟ α.π.9999/24-2-2017. Συγκεκριμένα, το όριο τέθηκε στα 40 mg/Nm³ για τα καυσαέρια του ΠΚ1. Οι συνεχείς μετρήσεις στην καμινάδα ΠΚ1 για το 2017 έδειξαν ότι η συγκέντρωση των TOC εξαρτάται από τις χρησιμοποιούμενες πρώτες ύλες και την περιεκτικότητα αυτών σε οργανικό άνθρακα και όχι από την επιλογή των καυσίμων (συμβατικά ή εναλλακτικά). Όταν οι πρώτες ύλες περιέχουν οργανικό άνθρακα, τότε ένα κλάσμα αυτού αεριοποιείται στις ανώτερες βαθμίδες του ανακομιστή και εκπέμπεται ως TOC. Οι μετρήσεις συγκέντρωσης TOC στην καμινάδα του ΠΚ1 έδειξαν ότι μπορεί να φτάσουν ως και 36 mg/Nm³ ανάλογα με το χρησιμοποιούμενο μείγμα πρώτων υλών. Επιπλέον, το εργοστάσιο του Βόλου ανέθεσε σε εξειδικευμένο εργαστήριο της LafargeHolcim τη διενέργεια μελέτης δοκιμών συγκριτικής αξιολόγησης των εκπομπών TOC από τους διαφορετικούς τύπους αργίλου αναφορικά με τις ποιοτικές απαιτήσεις/προδιαγραφές του μίγματος Α' υλών η οποία επιβεβαιώνει τα ανωτέρω. Στο Παράρτημα II επισυνάπτεται η εν λόγω μελέτη. Βάσει των ανωτέρω, επιβεβαιώνεται και τεκμηριώνεται ότι ο τεχνικός λόγος στον οποίο βασίστηκε και εγκρίθηκε η εξαίρεση από το συγκεκριμένο όριο (10 mg/Nm³) εξακολουθεί να υφίσταται». Εξάλλου, σύμφωνα με το υπ' αριθ. ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/54799/3632/8.9.2021 έγγραφο απόφασης της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης του ΥΠΕΝ προς το Δικαστήριο, κατά τη διαδικασία έκδοσης της ανωτέρω απόφασης, απαιτήθηκε η υποβολή επικαιροποιημένης μελέτης διασποράς αέριων

ρύπων. Τα αποτελέσματα του μοντέλου διασποράς έδειξαν ότι οι μέγιστες συγκεντρώσεις παρουσιάζονται πρωτίστως στο λόφο «Γορίτσα», στα δυτικά του εργοστασίου και δευτερευόντως στους λόφους βόρεια του λατομείου. Αυτό οφείλεται στις μετεωρολογικές και γεωμορφολογικές συνθήκες της περιοχής. Οι ανατολικοί άνεμοι αν και σχετικά χαμηλής συχνότητας, ωθούν το πλούμιο προς το λόφο «Γορίτσα», ο οποίος λόγω της εγγύτητας του με τις σημειακές πηγές εκπομπών του εργοστασίου λειτουργεί ως φυσικό φράγμα μεταξύ του εργοστασίου και της πόλης του Βόλου. Στα δυτικά του λόφου, όπου αρχίζει η πόλη του Βόλου, οι υπολογιζόμενες συγκεντρώσεις όλων των ρύπων μειώνονται σημαντικά και η επίδρασή τους στην πόλη του Βόλου είναι από πολύ μικρή έως αμελητέα. Οι συγκεντρώσεις των ρύπων στο ατμοσφαιρικό περιβάλλον ελέγχθηκαν στα κέντρα των οικισμών γύρω από το εργοστάσιο. Σε κανέναν οικισμό δεν παρατηρήθηκαν υπερβάσεις.

19. Επειδή, εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι τόσο η Μελέτη Περιβάλλοντος του μηνός Οκτωβρίου του έτους 2016 όσο και η Διοίκηση για τη χορήγηση, με την προσβαλλόμενη υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφαση, της επίμαχης παρέκκλισης στα όρια εκπομπών TOC, η οποία οδήγησε στον τετραπλασιασμό των ορίων αυτών (από 10 mg/Nm³ σε 40 mg/Nm³), ερεύνησαν, προεχόντως και σχεδόν αποκλειστικώς, εάν συνέτρεχε η προϋπόθεση που προβλέπεται στο σημείο 2.3. του Μέρους 4 του Παραρτήματος VI της οδηγίας και της κ.υ.α. ότι, δηλαδή, η αιτηθείσα αύξηση των ορίων εκπομπής TOC δεν προερχόταν από τη συναποτέφρωση αποβλήτων αλλά, στη συγκεκριμένη περίπτωση, από τη χημική σύσταση των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών της αργίλου και της ιπτάμενης τέφρας. Ως προς το ζήτημα της επιρροής των νέων αυξημένων ορίων εκπομπών TOC στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον της περιοχής τόσο η Μελέτη Περιβάλλοντος όσο και η Διοίκηση στο προοίμιο της προσβαλλόμενης απόφασης περιορίστηκαν σε μία απλή αναφορά ότι με την αύξηση (τετραπλασιασμό) των ορίων δεν επέρχονται ουσιαστικές διαφοροποιήσεις ως προς τις επιπτώσεις στο περιβάλλον σε σχέση με το υφιστάμενο περιβαλλοντικά αδειοδοτηθέν έργο. Η αιτιολογία, όμως, αυτή, κατά τα εκτεθέντα στις σκέψεις 8 έως 11 της παρούσας, δεν αρκεί για να στηρίξει την κρίση της Διοίκησης ότι η επίμαχη τροποποίηση δεν ήταν ουσιώδης και ότι, κατ' επέκταση, δεν έπρεπε να υπαχθεί σε διαδικασία διαβούλευσης με το ενδιαφερόμενο κοινό. Ούτε, άλλωστε, η αιτιολογία αυτή μπορεί να αναπληρωθεί από τα μοντέλα διασποράς που κατήρτισε η παρεμβαίνουσα εταιρεία κατά την έκδοση της ΑΕΠΟ του έτους 2014 και της συμπροσβαλλόμενης τροποποίησης του έτους 2021, εφόσον τα μοντέλα αυτά είναι, αντίστοιχα, προγενέστερα και μεταγενέστερα της εξεταζόμενης τροποποίησης του έτους 2017. Σε κάθε περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι η Διοίκηση έλαβε υπόψη κατά την κρίση της περί του μη ουσιώδους της τροποποίησης τα συμπεράσματα του μοντέλου διασποράς της ΑΕΠΟ του έτους 2014, το οποίο, άλλωστε, καταρτίστηκε βάσει του αρχικού ορίου εκπομπών TOC (10 mg/Nm³). Η πλημμέλεια της προσβαλλομένης δεν θεραπεύεται ούτε με την θέσπιση περιβαλλοντικών όρων με την μεταγενέστερη απόφαση του έτους 2021, με τους οποίους επιβλήθηκε στην παρεμβαίνουσα η υποχρέωση να λειτουργεί ανοιχτή πλατφόρμα καταγραφής των αέριων ρύπων με ελεύθερη πρόσβαση, η υποχρέωση να εκπονεί ανά τετραετία επικαιροποιημένη μελέτη διασποράς αέριων ρύπων, καθώς και η υποχρέωση συνεχούς μέτρησης και καταγραφής των εκπομπών μεταξύ άλλων και του TOC, εφόσον οι σχετικές μετρήσεις θα έχουν ως δεδομένο το επίμαχο αυξημένο όριο των εκπομπών TOC. Για τον λόγο αυτόν που βασίμως προβάλλεται πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφαση της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας κατά το μέρος αυτής, με το οποίο ενέκρινε, κατόπιν διαδικασίας που δεν περιλάμβανε διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κοινό, την παρέκκλιση από το όριο εκπομπών TOC που είχε οριστεί με την ΑΕΠΟ του έτους 2014 κατ' εφαρμογή του σημείου 2.3. του Μέρους 4 του Παραρτήματος VI της οδηγίας και της κ.υ.α. Κατόπιν τούτου, πρέπει να ακυρωθεί και η συμπροσβαλλόμενη ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/ 35842/2058/29.4.2021 απόφαση του Γενικού Διευθυντή Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ, κατά το μέρος αυτής, με το οποίο εγκρίνει τη συνέχιση της εφαρμογής της ως άνω παρέκκλισης από το όριο εκπομπών TOC.

20. Επειδή, εξάλλου, με την αίτηση ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο όρος 4.4.38 της προσβαλλόμενης απόφασης, σύμφωνα με τον οποίο τα δευτερογενή στερεά καύσιμα παραλαμβάνονται με πλοία, 1-2 φορές το μήνα, από τις λιμενικές εγκαταστάσεις του εργοστασίου, τέθηκε κατά παράβαση του άρθρου 24 του Συντάγματος και των αρχών της πρόληψης και της αειφορίας, ιδίως όπως αυτές εξειδικεύονται από την Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για τα απόβλητα και για την κατάργηση ορισμένων Οδηγιών» και τον ν. 4042/2012 που αποτελεί τον κανόνα μεταφοράς της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο. Και τούτο διότι ο όρος αυτός επιτρέπει την παραλαβή RDF με πλοία από τις λιμενικές εγκαταστάσεις του εργοστασίου, σε περιοχή που γειτνιάζει άμεσα, τόσο με την πόλη του Βόλου, όσο και με προστατευόμενη περιοχή Natura (και χαρακτηρισμένο

Τόπο Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους) του όρους Πηλίου.

21. Επειδή, ο λόγος αυτός ακυρώσεως, όπως προβάλλεται, πρέπει να θεωρηθεί αφενός μεν ότι πλήττει την κρίση της Διοικήσεως περί του μη ουσιώδους της συγκεκριμένης τροποποίησης αφετέρου δε ότι στρέφεται και κατά της νεότερης και συμπροσβαλλόμενης ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/ 35842/2058/29.4.2021 απόφασης του Γενικού Διευθυντή Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ, με την οποία τροποποιήθηκε ο επίμαχος όρος και προβλέφθηκε ότι τα δευτερογενή στερεά καύσιμα παραλαμβάνονται με πλοία από τις λιμενικές εγκαταστάσεις του εργοστασίου και ότι η συνολική μέγιστη παραλαμβανόμενη ποσότητα είναι 25.000 τόνοι μηνιαίως, η οποία διακινείται με έως 4-5 πλοία/μήνα.

22. Επειδή, η Μελέτη Περιβάλλοντος του μηνός Οκτωβρίου του έτους 2016 (σελ. 86 και 96) αναφέρει ως προς τον όρο αυτόν τα εξής: «Περιγραφή προτεινόμενων τροποποιήσεων ... Η μέχρι τώρα επιτυχής χρήση του RDF στο μείγμα καυσίμων της εγκατάστασης, επιτρέπει τεχνικά και περιβαλλοντικά την χρήση του στις ποσότητες που αναφέρονται στην ΑΕΠΟ (α.π. 184437/10-1-2014), δηλαδή σε ετήσιες ποσότητες έως 100.000 τόνους για τον κωδικό ΕΚΑ 191210 και έως 100.000 τόνους για τον κωδικό ΕΚΑ 191212. Για να γίνει εφικτή η λειτουργία με τέτοιες ποσότητες, το RDF δεν μπορεί να φτάνει στην εγκατάσταση μόνο με φορτηγά γιατί είναι οικονομικά ασύμφορο και κυρίως θα δημιουργήσει μια σημαντική επιβάρυνση στην οδική κυκλοφορία της περιοχής. Για το λόγο αυτό προτείνεται να υπάρχει η δυνατότητα παραλαβής του με πλοία. ... Παρουσίαση εναλλακτικών λύσεων ... Η διαδικασία μεταφοράς του RDF στην εγκατάσταση μόνο με φορτηγά, δεν επιτρέπει την χρήση των ποσοτήτων του υλικού που αναφέρονται στην υφιστάμενη ΑΕΠΟ της εγκατάστασης. Αν έπρεπε να μεταφερθούν στην εγκατάσταση ποσότητες της τάξης των 100.000 τόνων ετησίως, αυτό θα σήμαινε μεγάλη κυκλοφοριακή επιβάρυνση του οδικού δικτύου, σημαντική περιβαλλοντική επιβάρυνση λόγω της κίνησης των φορτηγών, αυξημένο κίνδυνο ατυχήματος και αυξημένο οικονομικό κόστος μεταφοράς. Η μεταφορά με πλοία μειώνει σημαντικά το περιβαλλοντικό αποτύπωμα (οι μεταφορές φορτίων με πλοία έχουν το μικρότερο περιβαλλοντικό αποτύπωμα σε σχέση με όλους τους υπόλοιπους τρόπους μεταφοράς) και παράλληλα μειώνει σημαντικά το κόστος μεταφοράς. Η εσωτερική διαχείριση του υλικού δεν θα αλλάξει, δεδομένου ότι και στις δύο περιπτώσεις θα αποθηκεύεται σε κλειστές αποθήκες. Συνολικά, η λύση της μεταφοράς του υλικού με πλοίο θεωρείται περιβαλλοντικά και οικονομικά καλύτερη ενώ για ποσότητες της τάξης των 100.000 ετησίως, θεωρείται η μόνη τεχνικά εφαρμόσιμη». Περαιτέρω, στη Μελέτη Περιβάλλοντος του μηνός Απριλίου του έτους 2020, βάσει της οποίας εκδόθηκε η ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/35842/2058/29.4.2021 απόφαση με την οποία η διακίνηση των δευτερογενών καυσίμων με πλοία προς τις λιμενικές εγκαταστάσεις της εταιρείας αυξήθηκε σε 4-5 φορές το μήνα αναφέρονται (σελ. 85 και 117) τα εξής: «Σύμφωνα με την ΑΕΠΟ του εργοστασίου α.π. 9999/24-2-2017 αναφέρεται ότι οι παραλαβές δευτερογενών στερεών καυσίμων μπορούν να γίνονται με πλοία έως 2 φορές το μήνα και σε ποσότητες έως και 5.000 τόνων. Η εμπειρία που έχει αποκτηθεί από την εταιρία έως σήμερα, έχει δείξει ότι η εφοδιαστική αλυσίδα των δευτερογενών στερεών καυσίμων δεν μπορεί να έχει απόλυτη ομαλότητα όσο αφορά τους χρόνους και τις ποσότητες παράδοσης. Για το λόγο αυτό προτείνεται να είναι δυνατό να γίνονται μηνιαίες παραλαβές έως και πέντε πλοίων και έως και 25.000 τόνων δευτερογενών στερεών καυσίμων. Τέλος, το βάρος των δεματιών δύναται να είναι διαφορετικό των 650 Kg, όπως π.χ. 1000 Kg, ανάλογα τον τεχνικό εξοπλισμό και τις δυνατότητες του παραγωγού. ... Η αλλαγή της συχνότητας παραλαβής δευτερογενών καυσίμων με πλοία δεν αλλάζει τη συνολική ανάλωση των υλικών αυτών στην εγκατάσταση έτσι όπως προβλέπονται στις ισχύουσες ΑΕΠΟ, αλλά βελτιώνει τη δυνατότητα διαχείρισης της σχετικής εφοδιαστικής αλυσίδας. Συνήθως, η βελτίωση της εφοδιαστικής αλυσίδας έχει κυρίως οικονομικά αλλά και περιβαλλοντικά οφέλη. Τα περιβαλλοντικά οφέλη προκύπτουν από τη μείωση των αέριων εκπομπών που σχετίζονται με τις μεταφορές. ...».

23. Επειδή, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω οι Μελέτες Περιβάλλοντος των ετών 2016 και 2020, ως προς τη θέσπιση και τροποποίηση του περιβαλλοντικού όρου 4.4.38 που επέτρεψε τη διακίνηση των δευτερογενών καυσίμων και με πλοία προς τις λιμενικές εγκαταστάσεις της εταιρείας με συχνότητα αρχικώς 1-2 το μήνα και τελικώς 4-5 φορές το μήνα, αφενός μεν τονίζουν την οικονομική διάσταση της συγκεκριμένης δυνατότητας μεταφοράς εκτιμώντας ότι η χρήση πλοίων, πέραν των φορτηγών αυτοκινήτων, μειώνει το κόστος των μεταφορών αφετέρου δε αναφέρονται και στη περιβαλλοντική διάσταση αυτής εκτιμώντας ότι η μεταφορά αποκλειστικώς με φορτηγά δημιουργεί σημαντική επιβάρυνση στην οδική κυκλοφορία της περιοχής, σημαντική περιβαλλοντική επιβάρυνση και αυξημένο κίνδυνο ατυχήματος. Εντούτοις, οι μελέτες δεν περιλαμβάνουν συγκεκριμένα στοιχεία

για την υφιστάμενη κατάσταση των θαλάσσιων μεταφορών στην περιοχή εγκατάστασης και στην ευρύτερη θαλάσσια περιοχή που επιβαρύνεται από τις εν γένει θαλάσσιες μεταφορές, ούτε για την κατάσταση του οδικού δικτύου της περιοχής και την υφιστάμενη δυνατότητά του να εξυπηρετεί ικανοποιητικώς τον όγκο των απαραίτητων οδικών μεταφορών, ούτε περιλαμβάνουν ειδικές εκτιμήσεις και προβλέψεις για να προσδιορισθούν ποσοτικώς και ποιοτικώς οι αναμενόμενες κατά περίπτωση μεταβολές των επίμαχων στοιχείων και, συνακόλουθα, να γίνει αξιολόγηση και επιλογή της βέλτιστης λύσης όσον αφορά το εν λόγω ζήτημα. Ως εκ τούτου, η αιτιολογία αυτή δεν αρκεί για να στηρίξει την κρίση της Διοικήσεως ότι η επίμαχη τροποποίηση δεν ήταν ουσιώδης και ότι, κατ' επέκταση, δεν έπρεπε να υπαχθεί σε διαδικασία διαβούλευσης με το ενδιαφερόμενο κοινό. Για τον λόγο αυτόν, που βασιμώς προβάλλεται, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφαση της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας κατά το μέρος αυτής, με το οποίο προβλέφθηκε, δια της θεσπίσεως του όρου 4.4.38, η δυνατότητα μεταφοράς των δευτερογενών στερεών καυσίμων με πλοία προς τις λιμενικές εγκαταστάσεις του εργοστασίου, κατόπιν διαδικασίας που δεν περιλάμβανε διαβούλευση με το ενδιαφερόμενο κοινό, καθώς και η συμπροσβαλλόμενη ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/35842/2058/29.4.2021 απόφαση του Γενικού Διευθυντή Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ, κατά το μέρος αυτής, με το οποίο αύξησε τη μηνιαία συχνότητα των εν λόγω μεταφορών. Μειώγησε ο Σύμβουλος Χρήστος Ντουχάνης, κατά τη γνώμη του οποίου, ο συγκεκριμένος περιβαλλοντικός όρος, όπως προκύπτει από τις παραπάνω μελέτες, συνάπτεται προς τις καθοριζόμενες με τις μελέτες και τις αποφάσεις μεταφερόμενες ποσότητες δευτερογενών καυσίμων και ρυθμίζει απλώς την κατανομή μεταξύ μεταφορικών μέσων ενός σταθερού και μη τροποποιούμενου μεταφορικού φορτίου. Συνεπώς, η κρίση της Διοικήσεως ότι η επίμαχη τροποποίηση δεν ήταν ουσιώδης αιτιολογείται επαρκώς και ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

24. Επειδή, με τα δικόγραφα των προσθέτων λόγων προβάλλεται κατά των δύο προσβαλλόμενων αποφάσεων ότι στηρίζονται σε διάταξη της εθνικής νομοθεσίας (άρθρο 40 κ.υ.α. 36060/1155/Ε.103/13), η οποία μετέφερε ανεπαρκώς στο εθνικό δίκαιο την Οδηγία 2010/75/ΕΕ και, συγκεκριμένα, το άρθρο 46 παρ. 1 αυτής για το ύψος των καπνοδόχων των μονάδων συναποτέφρωσης αποβλήτων.

25. Επειδή, στο άρθρο 46 παρ. 1 της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ ορίζεται ότι «Έλεγχος των εκπομπών. 1. Τα απαέρια από μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων απαίγονται με ελεγχόμενο τρόπο μέσω καπνοδόχου, της οποίας το ύψος υπολογίζεται με γνώμονα την προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος». Το άρθρο 40 της κ.υ.α. 36060/1155/Ε.103/13, το οποίο μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο το ως άνω άρθρο 46 παρ. 1 της οδηγίας ορίζει ότι «1. Οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα από μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπών που καθορίζονται στα μέρη 3 και 4 του Παραρτήματος VI ή που καθορίζονται σύμφωνα με το μέρος 4 του εν λόγω Παραρτήματος. ...». Περαιτέρω, τα άρθρα 38 και 39 της κ.υ.α. τα οποία αφορούν επίσης τις μονάδες συναποτέφρωσης και μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο τα άρθρα 44, 45, 49 και 54 της οδηγίας, ορίζουν ότι: «Άρθρο 38. Αιτήσεις για περιβαλλοντική άδεια (ΑΕΠΟ). 1. Για την έκδοση της ΑΕΠΟ, ο ενδιαφερόμενος φορέας της εγκατάστασης ή μονάδας μαζί με τα απαιτούμενα συνοδευτικά έγγραφα και στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 10, υποχρεούται να υποβάλλει και μία μελέτη (μοντέλο) διασποράς ρύπων. Η μελέτη αυτή πρέπει να δίνει με επαρκή τρόπο αποτελέσματα άμεσα συγκρίσιμα με τις οριακές τιμές ποιότητας του αέρα που προβλέπονται στο Παράρτημα VI. Σε περίπτωση μονάδων συναποτέφρωσης η μελέτη διασποράς ρύπων υποβάλλεται άπαξ για την έκδοση της αρχικής ΑΕΠΟ Όροι χορήγησης περιβαλλοντικής άδειας. ... Άρθρο 39 Όροι χορήγησης περιβαλλοντικής άδειας. 1. Οι ΑΕΠΟ εκτός των όρων και απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 11, περιλαμβάνουν επιπλέον τα ακόλουθα: α) ... η) όρους σύμφωνα με τους οποίους τα απαέρια των μονάδων αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων θα απαίγονται κατά ελεγχόμενο τρόπο, μέσω καπνοδόχου ώστε να διασφαλίζεται η προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος, θ) τα τεχνικά χαρακτηριστικά της καπνοδόχου όπως ύψος, διάμετρος, ταχύτητα εξόδου καυσαερίων. ...». Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι η κ.υ.α. 36060/1155/Ε.103/13 περιλαμβάνει σειρά διατάξεων, οι οποίες αποσκοπούν στη ρύθμιση του συγκεκριμένου ζητήματος, ήτοι του καθορισμού των τεχνικών χαρακτηριστικών και, ιδίως, του ύψους των καπνοδόχων σε μονάδες συναποτέφρωσης με γνώμονα την προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο. 46 παρ. 1 της οδηγίας. Οι διατάξεις δε αυτές συνδέουν την έγκριση, δια της ΑΕΠΟ, όρων σχετικών με την ύπαρξη και τα τεχνικά χαρακτηριστικά και, ιδίως, το ύψος των καπνοδόχων με τα αποτελέσματα και τις εκτιμήσεις του μοντέλου διασποράς που καταρτίζεται για την έκδοση της ΑΕΠΟ. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως ήδη εκτέθηκε, καταρτίστηκε μοντέλο διασποράς ρύπων τόσο κατά την έκδοση της αρχικής ΑΕΠΟ

του έτους 2014 όσο και, επικαιροποιημένο, κατά την έκδοση της συμπροσβαλλόμενης τροποποιητικής ΥΠΕΝ/ΔΠΠΑ/35842/ 2058/29.4.2021 απόφασης. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

26. Επειδή, με το από 9.6.2021 δικόγραφο προσθέτων λόγων οι αιτούντες, εξάλλου, προβάλλουν κατά της ΥΠΕΝ/ΔΠΠΑ/35842/2058/ 29.4.2021 απόφασης του Γενικού Διευθυντή Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 6 του ν. 4014/2011, διότι με τον περιβαλλοντικό όρο 4.56 δίδει τη δυνατότητα απαλλαγής από την υποχρέωση τροποποίησης ΑΕΠΟ για τη δοκιμαστική χρήση νέων εναλλακτικών καυσίμων κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 15 παρ. 5 της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ και των σχετικών διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας, οι οποίες προβλέπουν τη δυνατότητα απαλλαγής από την υποχρέωση τροποποίησης ΑΕΠΟ μόνον για τη δοκιμή και χρήση αναδυόμενων τεχνικών.

27. Επειδή, με την παρ. 5 του άρθρου 12 της κ.υ.α. 36060/ 1155/Ε.103/13, η οποία μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 15 της Οδηγίας 2010/75/ΕΕ, προβλέφθηκε η δυνατότητα της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής να εγκρίνει προσωρινές παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις του ίδιου άρθρου περί οριακών τιμών εκπομπών και από τα στοιχεία (α) και (β) της παραγράφου 1 του άρθρου 9 της ίδιας κ.υ.α. (ως προς την υποχρέωση των φορέων να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα προληπτικά αντιρρυπαντικά μέτρα, και να εφαρμόζουν τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές) για τη δοκιμή και χρήση αναδυόμενων τεχνικών, για συνολικό χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους εννέα μήνες, με την προϋπόθεση ότι μετά την παρέλευση του καθορισμένου διαστήματος, είτε διακόπτεται η χρήση της τεχνικής είτε η δραστηριότητα επιτυγχάνει τουλάχιστον τα επίπεδα εκπομπών που συνδέονται με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση με την ΥΠΕΝ/ΔΠΠΑ/35842/2058/29.4.2021 απόφαση προστέθηκε όρος 4.56 στην αρχική ΑΕΠΟ, σύμφωνα με τον οποίο προβλέπεται η απαλλαγή της παρεμβαίνουσας από την υποχρέωση τροποποίησης της ΑΕΠΟ, άρα λήψης των κατάλληλων προληπτικών αντιρρυπαντικών μέτρων και εφαρμογής των οικείων ΒΔΤ, σε περίπτωση δοκιμαστικής χρήσης νέων εναλλακτικών καυσίμων για χρονικό διάστημα έως 90 ημερών με ταυτόχρονη διενέργεια μετρήσεων και ελέγχων, τα αποτελέσματα των οποίων θα συμπεριλαμβάνονται στον σχετικό φάκελο για την τροποποίηση της ΑΕΠΟ. Δοθέντος, ότι, όπως ήδη εκτέθηκε, κατά την Εκτελεστική Απόφαση της Επιτροπής της 26ης Μαρτίου 2013 για τη θέσπιση συμπερασμάτων βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών (ΒΔΤ) βάσει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ, η χρήση αποβλήτων ως πρώτων υλών ή καυσίμων στην τσιμεντοβιομηχανία συνιστά, υπό τους όρους και προδιαγραφές της απόφασης αυτής, βέλτιστη διαθέσιμη τεχνική που συμβάλλει στην εξοικονόμηση φυσικών πόρων, ο επίμαχος όρος είναι συμβατός με τις προβλέψεις της οδηγίας και της κ.υ.α. υπό την έννοια ότι η προσωρινή, δοκιμαστική χρήση νέων τέτοιων εναλλακτικών καυσίμων συνιστά αναδυόμενη τεχνική, η οποία επίσης στοχεύει στην εξοικονόμηση φυσικών πόρων. Επομένως, ο σχετικός λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

28. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, μετά την απόρριψη των λόγων, οι οποίοι κρίθηκαν ως απορριπτέοι, η κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις να ακυρωθούν ως προς τους όρους 1.2.3 (τετραπλασιασμός οριακής τιμής εκπομπής ΤΟC) και 4.4.38 (διακίνηση των δευτερογενών καυσίμων με πλοία προς τις λιμενικές εγκαταστάσεις της εταιρείας με συχνότητα 1-2 το μήνα κατά την ΑΕΠΟ του έτους 2017 και 4-5 φορές το μήνα κατά την ΑΕΠΟ του έτους 2021) για τους λόγους που αναφέρονται στις σκέψεις 19 και 23 της παρούσας και ανάγονται στην ανεπάρκεια της αιτιολογίας της κρίσης της Διοικήσεως περί του μη ουσιώδους της θεσπίσεως και τροποποιήσεως των ως άνω όρων κατά τροποποίηση της 184437/10.1.2014 ΑΕΠΟ. Η δε παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Καταργεί τη δίκη ως προς το δεύτερο των αιτούντων σωματείο.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση ακυρώσεως ως προς την πρώτη των αιτούντων, αστική εταιρία «Περιβαλλοντική πρωτοβουλία Μαγνησίας».

Ακυρώνει την: 1. υπ' αριθ. οικ. 9999/24.02.2017 απόφαση της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και 2. την ΥΠΕΝ/ΔΠΠΑ/35842/2058/ 29.4.2021 απόφαση του

Γενικού Διευθυντή Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΠΕΝ, ως προς τους όρους 1.2.3 και 4.4.38, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Απορρίπτει κατά τα λοιπά.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για να ενεργήσει τα νόμιμα.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στην αστική εταιρία «Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας».

Επιβάλλει στο Δημόσιο και στην παρεμβαίνουσα εταιρεία, συμμετρως, τη δικαστική δαπάνη της αιτούσας αστικής εταιρείας, η οποία ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 29 Σεπτεμβρίου 2021

Η Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος Η Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος

Αικατερίνη Χριστοφορίδου Δημητρία Τετράδη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 28ης Ιουνίου 2023.

Η Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος Η Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος

Μαργαρίτα Γκορτζολίδου Δημητρία Τετράδη

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με τη σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα, ...

Η Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος Η Γραμματέας του Ε΄ Τμήματος

./.